

LA LLUNA, LA PRUNA

Cançó per quan es veu la lluna

Tradicional catalana.

Recollida a: Data de recollida desconeguda. Font: Versió recollida per tradició oral al Segrià.

> La lluna, la pruna, vestida de dol, son pare la crida, i sa mare no vol.

> La lluna, la pruna, i el sol mariner, son pare la crida, i sa mare també.

Va coixa, va coixa, no pot caminar, les xiques boniques, li donen la mà.*

* L'última estrofa es canta al Tarragonès.

Apunts didàctics

Ens trobem davant una versió d'aquesta coneguda cançó, acompanyada al piano amb el ritme de sardana. Permetrà treballar l'obstinat rítmic (negra i dues corxeres) que podeu picar amb les mans o qualsevol instrument de petita percussió. Podeu provar de caminar per l'espai seguint la pulsació com si fos una marxa, ja que és de compàs binari.

G C La llu la de dol, na, pru ti da na, ves son D7 G G7 la cri re vol. re da, ma no

Harm.: David Pradas